

"נקודה טובה מאס ישראל" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

(גליון מספר 3 שנת תשע"ז, פרשת לך-לך, י"א חשוון תשע"ז, 12 נובמבר, 2016)

ב"ה

מסע ישראלי - "חידה לא מפרשת"

קובי אפללו בשירו "ים הרחמים" (מילים ולחן), נוגע במשמעות ובמהות של חיינו ה"זמניים" ורואה בהם חידה לא מפרשת.

אם החיים הם חידה לא מפרשת
והסודות זורמים בהם כמו נחלים...
ואתה חי בזמן זמני ספור בלוח
ומקנה לשמות את החיים עד תום...
ועל הדרך, להגשים איזה חלום...

ואכן, החיים נראים לנו כ - חידה לא מפרשת..

מדוע נולדתי!?

לשם מה באתי לעולם!?

מדוע דווקא כאן ועכשיו!?

האם אני חי רק למען עצמי!?

האם החיים נועדו רק כדי "לאכול ולשתות" עד תום, או אולי כדי להשיג אושר ולהגשים איזה

חלום!?

האם יש לנו איזשהו תפקיד או ייעוד (אקטיבי ופעיל) ברמה האישית!?

או שמא אנחנו רק כלי משחק בידיו של הגורל (האלוקי)!?

ומיהו זה שאמור בכלל לפתור ולבאר לנו את ה - חידה לא מפרשת הזאת!?

במאמר הקודם עסקנו במסעו האישי של אברהם אבינו, מסע שלימים הפך לייעודו של עם ישראל לדורותיו, להיות "אור לגויים" כדברי הנביא ישעיהו (מט, ו ועוד). להיות מגדלור של מוסריות ושל רוחניות לעולם כולו.

ועדיין לא ביארנו, איך ה"ייעוד" הגדול והלאומי הזה, בכלל קשור אלי, כאדם פרטי...

חז"ל מתארים לנו מעמד מופלא בו הקב"ה ומשרתיו המלאכים, משביעים כל נשמה לפני ירידתה לעולם ואומרים לאדם: "תהיה צדיק!" (נידה ל ע"ב).

ציווי כללי זה, שהינו "סתום" ולא מפורש דיו, מונח בפני כל אדם ונתון לבחירתו החופשית. ציווי שהוא חידה לא מפרשת - ממש "כתב חידה".

כתב חידה שרק האדם עצמו יכול ומוזמן לפתור ולתרגם אותו לכתב השליחות של חיינו (ימי זכרון - הרב סולובייצ'יק).

על פי האר"י הקדוש, כל שליחות הינה ייחודית ואישית לאדם עצמו, ממש כמו טביעת האצבע או טביעת הקול של האדם. שליחות שכמוה לא היתה מעולם וכמוה אף לא תהיה לעולמי עולמים... שליחות בה האדם מוזמן להפיץ את "אורו" המיוחד סביבו, לתרום את תרומתו הייחודית ולהטביע את "חותמו" האישי על סביבתו, כדי להפוך את העולם ואת החברה שלנו, למקום טוב יותר.

"נקודה טובה מאס ישראל" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

איך בכלל ניגשים לפתור חידה מופלאה זו?!

כיצד מתרגמים את כתב החידה לכתב שליחות?!

העובדה שנולדתי דווקא כאן ועכשיו, היא אמנם חלק מכתב החידה, אבל היא גם חלק מן הפתרון.

העובדה שהקב"ה הוריד אותי לעולם הזה דווקא כאן ועכשיו בתקופה כה מורכבת ומאתגרת, ומאידך נתן לי דווקא את כוחות הנפש ואת הכישרונות המסוימים האלה, כל אלה - גם האתגרים וגם היכולות, נותנים לאדם **כיווני מחשבה** לפתרון חידת חייו.

אולם, רק בידיו של האדם עצמו, היכולת לפתור את חידת חייו ולתרגם את העובדות הללו **לשליחות ולייעוד, לדרך ולמטרה**.

האדם מוזמן לגבש את הפתרון הזה - **לחפש, להגדיר ולפרש כל יום מחדש את המשמעות של חייו**, במשך כל ימי חייו באופן שוטף ומתגלגל, **תוך דיאלוג אישי עם שולחו - בוראו ואלוקיו**.

שולחו - אלוקיו **ההולך עמו יד ביד** ומסייע לו לבצע את שליחותו, תוך מתן אמצעים לביצוע השליחות כ- חיים, בריאות ופרנסה.

בשולי הדברים נעיר, כי השותפות בין האדם לבוראו, בין השליח למשלחו ובין האב לבניו (ככתוב - **"בְּנֵי בְּלֵי יִשְׂרָאֵל"** [שמות פרק ד, כב]) הפועלים יחד, יד ביד לתיקון העולם, היא היא הבסיס **למערכת היחסים הקרובה** בין האדם לאלוקיו.

היהדות תופסת את חייו של האדם **כשליחות משימתית**. כך נדרש כל אדם לעמוד כל יום בתפילה ובהתבוננות ולהשוות בין המצוי והרצוי (האלוקי) בחייו ולחתום את יומו ב"קריאת שמע" על המיטה - רגע של התבוננות וסיכום "משימתי" של היום.

רגילים אנו להגדיר את ה"חזן" בבית הכנסת כשליח ציבור ואת חברי הכנסת הפועלים מטעמנו ולמעננו בעולם העשייה הפוליטית כ"שליחי ציבור". והנה, דברינו מובילים להכרה ולהגדרה כי כל אחד מאתנו איננו רק אדם פרטי החי את חייו להנאתו ולפרנסתו. מוטיב השליחות בו אנו עוסקים, מגדיר אותנו מחדש כשליחים, כ"שליחי ציבור", כאנשים הפועלים למען הציבור... כאנשים בעלי ייעוד.

ומתוך כך, מתוך חשיבות שליחותו של כל אדם לעולם כולו, נובעת ההלכה של **פיקוח נפש**, המתירה לחלל שבת ולאכול ביום כיפור (ועוד...) כדי להציל חייו של אדם. תפיסה המעצימה כל אדם באשר הוא אדם ורואה בו חשיבות, בזכות הפוטנציאל שלו ויכולתו למלא את תפקידו.

אמנם הביצות כבר יובשו והבריטים כבר גורשו. הגלויות התקבצו וערי ישראל כבר נבנו, אולם עדיין נשאר בדורנו די אתגרים חדשים ועדכניים, מודרניים ומאתגרים, בשביל כוולנו.

אתגרים בתחומי החברה והרוח, החינוך וההשכלה, הביטחון והשלום, המדע והטכנולוגיה, הרפואה והסיעוד, החקלאות והתעשייה, הפזורה והתפוצות, העליה והקליטה, ההתנדבות והחסד, המשפחה הקרובה והרחוקה (גם הורות היא שליחות...) ועוד תחומים רבים, בהם כל אחד יכול למצוא לעצמו ייחוד וייעוד אישיים, שיהיו לשליחותו בחיים. **שליחות שהיא הפתרון של חידת חייו**.

בסופו של יום שואל האדם את עצמו, האם אכן מילאתי את שליחותי באמונה? האם זוהי אכן שליחותי ו- **שִׁירַת חַיִּי**? האם אכן עשיתי דיי?!

נעמי שמר, בשירה "עוד לא אֶהְבְּתִי דַי" (מילים ולחן), מזמינה אותנו לחיות את חייו **בתחושה "משימתית"** ש-עוד לא עשיתי מספיק, **עוד יש הַרְבֵּה דְבָרִים שְׁרָצִיתִי לַעֲשׂוֹת** ובשנה הבאה, אשתדל להספיק גם אותם...

בְּאֵלֶּה הַיָּדִים עוֹד לֹא בְּנִיתִי כָּפֹר

"נקודה טובה במסע ישראל" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

עוד לא מצאתי מיס באמצע המדבר
עוד לא צינתי פרח, עוד לא גליתי איך
תוביל אותי הדרך ולאן אני הולך

...עוד לא שתלתי דשא, עוד לא הקמתי עיר
עוד לא נטעתי פרום על כל גבעות הגיר
עוד לא הכל עשיתי ממש במו ידי
עוד לא הכל נסיתי, עוד לא אהבתי די...

קריאתה של נעמי שמר עוד לא הכל עשיתי ממש במו ידי, "מתכתבת" עם דבריו של רבי טרפון "לא עליך המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין ליבטל ממנה" (שם, משנה טז). מאמר שמשמעותו - שליחותך היא אינסופית. לעולם לא תסיים אותה. ולמרות הכל, אל תרפה את ידיך. תמשיך לעשות. תמשיך לחיות את חייך בתחושה של שליחות ומשימתיות ובכל זאת, תנסה לעשות את הכל. ואת מה שלא הספקת היום תעשה מחר...

את הפזמון של שירה זה, חותמת נעמי שמר באמרתו של הלל הזקן - נשיא הסנהדרין, במסכת אבות: "ואם לא עכשו, אימתי" (פרק א, משנה יד).

קריאה בה מקופלת תפיסת השליחות ובצידה גם ההבנה כי "הזמן קצר והמלאכה מרובה"... (שם, פרק ב, משנה טו, בשם רבי טרפון).

מאמרנו זה, מזמין כל אחד מאתנו לראות את חיינו כשליחות פרטית, כחלק מן השליחות ה"אברהמית" הגדולה. ולהיות המאמן והקואצ'ר של עצמו. לפתור ולהגדיר את "חידת חיינו" ולהפוך אותה ל"שירת חיינו".

נחתום בשירו של אהרון רזאל "מה עשית היום", שיר שהוא קריאה ודוגמה לחשבון נפש יום יומי, של האדם (השליח...) עם עצמו (השיר מובא בעריכה ובקיצור. מומלץ לראות אותו במלואו וכסדרו). שיר שכולו סימן שאלה...

מה עשית היום
מה רצית היום
מה מצאת היום
למי הקשבת היום
לאן מהרת היום
את מה אספת היום
את מה השלכת במקום
האם שמעת את השיר, ששרה הצפור לך
האם כבר שרת שיר היום
האם מצאת שביל (חדש) היום
האם פנית מקום או זמן....
ענה לי לפני שיהיה מאחר מדי...

"נקודה טובה במסע ישראל" מסע בשבילי הרוח של עם ישראל

בברכת שבת שלום,

משה רוט

לכניסה או להסרה מרשימת התפוצה, ניתן לפנות למייל: rothmoshe@gmail.com

ארכיון "נקודה טובה": http://www.pirsuma.com/nekuda_tova

נא לשמור על קדושת הגליון ולהכניסו לגניזה לאחר השימוש,

יש לך הערה או הארה? אשמח לקבל למייל הנ"ל,

אהבת? הפץ בין חבריך